

19

Fo 54^r № 538. Γίνεται ἀποδεκτὴ ἡ προσφορὰ τῶν πιστῶν τῆς Ρεθύμνου ἐξ ὑπερπύρων 600 ὑπὲρ τοῦ κατὰ τῆς Ζάρας πολέμου. 1346, Ιουλίου 22.

20

Fo 55^r № 550. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπίσκοπον Χερρονήσου Κρήτης νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Βενετίαν ἐπιβιβαζόμενος τῶν πλοίων τῆς Ἐνώσεως ἢ τῆς Ἀδριατικῆς μετὰ τριῶν ὑπηρετῶν καὶ ἐλαφρῶν ἀποσκευῶν. 1346, Αὔγουστου 8.

21

Fo 67^r № 689. Διατάσσεται ὁ δούξ, οἱ σύμβουλοι καὶ οἱ χέκτορες Κρήτης, ὅπως οἱ θέλοντες νὰ μεταφέρωσι σῖτον ἐν Βενετίᾳ, λάβωσι ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ ἀξία αὐτοῦ είναι 25 ὑπέρπυρα τὰ 100 μουτζούρια. Ἐὰν δέ τις ἡγόρασε τοῦτον εἰς μικρότερον τίμημα, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ἡ ἀξία του ἥθελεν αὐξήσῃ ὑπὲρ τὰ 25 ὑπέρπυρα τὰ 100 μουτζούρια, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν μεταφορὰν αὐτοῦ εἰς Βενετίαν. 1347, Ιανουαρίου 9.

22

Πρὸς τὸν χέκτορα Χανίων.

№ 716. Παρουσιάσθη πρὸ τῆς Βενετικῆς Γερουσίας ὁ πάτερ Ἀντώνιος τῆς Ἀγίας Χανίων καὶ ἀνέφερεν ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τῆς διοικήσεως τοῦ Πέτρου Βραγαδίνου προκατόχου τοῦ χέκτορος ἡγέρθη ζήτημα μεταξὺ τοῦ χέκτορος, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς κοινότητος καὶ τῆς ἐπισκοπῆς τῆς ἐν λόγῳ Ἀγίας Μαρίας, περὶ τεσσάρων σερβενταριῶν ὀνομαζομένων Φορνέα, Καπιθία καὶ Ποτιστήρας, κειμένων ἐν τῇ περιοχῇ Χανίων, τῶν ὅποιων κατασχέθησαν οἱ καρποὶ καὶ τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς κοινότητος Χανίων. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη ὑπῆρξε πρόξενος διαμάχης μεταξὺ τοῦ χέκτορος καὶ τῆς ἐπισκοπῆς παρεκλήθη δὲ ἡ Γερουσία νὰ διεκπεραιώσῃ τὴν ὑπόθεσιν. Ἄλλ' ἡ Γερουσία ἔκρινε ὅτι αὕτη εὐκολώτερον θὰ ἥδυνατο νὰ διεκπεραιωθῇ ἐν Κρήτῃ, ἔνθα ὑπάρχουσι πάντα τὰ ἔγγραφα δι' ἀμφότερα τὰ μέρη. Πρὸς τοῦτο ἐπιστρέφεται ἡ δικογραφία σὺν τῇ παρακλήσει, ὅπως τὸ ταχύτερον περαιωθῇ, ἀφ' οὗ ἔξατασθῶσιν ἀμφότεραι αἱ ἀπόψεις ἢ καὶ τρίτων ἀκόμη. 1347, Φεβρουαρίου 7.

Fo 71^r № 716. Millesimo trecentesimo XLVI, die VII Februarij.

1

Capta. Quod scribatur rectori Canee in modum infrascriptum. Ueniens ad nostram presenciam Venecijs pater dominus Antonius sancte Marie Agiensis de Canea exposuit coram nobis quod tempore regiminis nobilis uiri petri Bragadino uestri predecessoris per quamdam questionem ortam inter ipsum rectorem pro parte communis et episcopatum sancte Marie predicte de quattuor seruentarijs nomine Fornea, Capithia et Potistira positis in districtu Canee, fuerunt per ipsum rectorem sequestrati fructus et redditus dictarum quattuor seruentiarum in camera nostri communis Canee; interea uenientes apportansque nobis quasdam scripturas facientes tam pro parte sua quam pro parte communis predicta uestris litteris 10 interclusis coram nobis instanter supplicauit quatenus cum per dictam questionem magnos labores et incommoda supportauerit cum quamprius dignaremur

5

10

dictam questionem terminare et difinire et nos ad instanciam dicti domini epis-
 copi uestris predecessoribus plures nostras litteras scripsisse recolimus quatenus
 15 auditis iuribus tam communis quam episcopi supradicti dictam questionem ter-
 minare et difinire deberent et nichil per eos extitit terminatum de quo plurimum
 admiramur considerantes quod ibi dicta questio melius potest terminare et difi-
 nire ubi sunt omnes scripture facientes pro utraque parte, et ubi dicta questio
 fuit diucius uentilata. Uerum optantes quod dicta questio suum debitum finem
 20 recipiat et quod quemlibet premium habet quod est suum, uestre prudencie scri-
 bimus et mandamus quatenus auditis et examinatis iuribus utriusque partis et
 que de nouo producere uellet et cuiuslibet alterius specialis persone habentibus
 rationem in dictis quatuor seruentarijs dictam questionem non obstante prefata
 25 sequestratione facta per dictum ser Petrum Bragadino uel eius successores in
 fructibus et redditibus dictorum quatuor seruentiarum nec terminationibus aut
 diuisionibus aliquibus seu sententijs factis, nec aliqua alia scriptura facta per
 uestros predecessores qui recipientur in nostra cancellaria Canee uel alibi termi-
 nare et difinire debeatis tam in proprietate dictarum quattuor seruentiarum
 30 quam in fructibus et redditibus earum ut uobis uidebitur fore iustum uestra com-
 missaria in aliquo non obstante in dicte questionis proprietatis et redditum sine
 debito imponendo taliter uos habere quod dictus dominus episcopus coram nobis
 32 amplius non habet causam querelandi.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Οι αὐξοντες ἀριθμοὶ τῶν σημειώσεων ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὸν αὐξοντα ἀριθμὸν τῶν θεσπισμάτων.

Σημείωσις. Τὰ θεσπίσματα τὰ ἔχοντα ἐπουσιώδη σημασίαν ἢ ἀφορῶντα διορισμὸν παρατί-
 θενται ἐν Ἑλληνικῇ περιλήψει.

10. Ἡ Ζάρα ἡ βάσις αὗτη τῶν Βενετῶν ἐν τῇ Ἀδριατικῇ ἐπαναστατεῖ δι’ ἑβδόμην φοράν.

Ἡ κήρυξις τῆς ἐπαναστάσεως ἐγένετο τὴν 14 Μαΐου ὑπὲρ τοῦ βασιλέως τῆς Ούγγαρίας, διετηρήθη
 δὲ μέχρι τοῦ 1346 ὅτε συνωμολογήθη συνθήκη εἰρήνης μετὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ούγγαρίας, δστις ἡτήθη
 κατὰ κράτος ὑπὸ τῶν Βενετῶν.

Κατὰ τοὺς σκληροὺς τούτους πολέμους ἡ Βενετικὴ πολιτεία θὰ ἥτο ἀνίσχυρος νὰ ἀντεπεξέλθῃ
 ἐὰν δὲν ἐβοηθεῖτο ὑπὸ τῶν κτήσεων.

Ἐν τῇ παρούσῃ περιπτώσει ὅμως παρατηρεῖται ὅτι ἡ Βενετία ἀποκρούει τὴν προφορὰν τῶν τιμα-
 ριούχων Κρήτης, προφασιζομένη τὴν δυσκολίαν τῆς μεταφορᾶς ζητεῖ δὲ παρ’ αὐτῶν χρηματικὴν ἐνί-
 σχυσιν. Ἡ ἀπόρριψις αὗτη τῆς προσφορᾶς τῶν τιμαριούχων θὰ εἴχε ἄλλην αἰτίαν, διότι δὲν εἶναι

